

vergadering **C242 – BIN13**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 29 mei 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de samenwerking tussen het Onthaalbureau Inburgering Brussel en de Brusselse gemeenten - 1594 (2011-2012)	
Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over inburgering in Brussel - 1715 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over overleg tussen de Vlaamse en de Federale Regering over de federale initiatieven rond ‘100 jaar Grote Oorlog’ - 1585 (2011-2012)	10
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het luik ‘Vlaamse ontvoogdingsstrijd’ in het project ‘100 jaar Grote Oorlog’ - 1838 (2011-2012)	14
Vraag om uitleg van de heer Jurgen Vanlerberghe tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de marketingstrategie op de buurmarkten - 1846 (2011-2012)	18

■

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de samenwerking tussen het Onthaalbureau Inburgering Brussel en de Brusselse gemeenten - 1594 (2011-2012)

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over inburgering in Brussel - 1715 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, uit uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van 29 februari 2012 blijkt dat er nog heel wat ruimte voor verbetering is wat betreft de samenwerking tussen enerzijds de Brusselse gemeenten en OCMW's en anderzijds bon, het Onthaalbureau Inburgering Brussel. Ik citeer uit uw antwoord: "De samenwerking met Brusselse gemeenten en OCMW's ligt momenteel vooral in handen van individuele medewerkers en er kan weinig een beroep gedaan worden op structurele samenwerkingsverbanden, wat ervoor zorgt dat de samenwerking soms moeizaam loopt."

Het is tekenend dat bon met geen enkele Brusselse gemeente een samenwerkingsovereenkomst heeft afgesloten en met slechts één OCMW, dat van Schaarbeek. In deze samenwerking is de werking van beide organisaties wel afgestemd op elkaar, met als centraal uitgangspunt de inburgeraar en zijn traject/perspectief. "Op termijn is het de bedoeling deze overeenkomst uit te breiden naar andere OCMW's. Verder is er een sporadische uitwisseling met het OCMW van Sint-Gillis en het OCMW van Molenbeek. Deze uitwisseling is erop gericht nauwer samen te werken in de toekomst", schreef u in datzelfde antwoord.

Daarnaast is er ook een brievenactie geweest met de steun van de gemeentediensten van Sint-Jans-Molenbeek. In uw antwoord stelde u dat "Brusselse gemeenten meestal wel op de hoogte zijn van de werking van bon en de mogelijkheid van een brievenactie. Concrete voorstellen werden dan ook niet gedaan." Overigens zou een doelgroepdetectie in Brussel het Vlaamse inburgeringsbeleid in de hoofdstad vergemakkelijken. In antwoord op een schriftelijke vraag van collega Paul Delva van 3 januari 2012 zei u daarover het volgende: "In augustus 2011 heeft het Agentschap voor Binnenlands Bestuur een brief ontvangen van de Directie Wetgeving van het Rijksregister met de mededeling dat de vraag naar een mogelijke uitbreiding van de doelgroepdetectie tot Brussel ter studie was. Het agentschap heeft sindsdien geregeld contact opgenomen met het Rijksregister om te informeren naar de stand van zaken in dit dossier. Tot op heden heeft het agentschap het gevraagde advies nog steeds niet ontvangen."

Bon levert uitstekend werk in deze moeilijke omstandigheden, maar door het feit dat de Brusselse gemeenten en OCMW's nauwelijks geïnteresseerd lijken in het Vlaamse inburgeringsbeleid, bemoeilijkt dat het werk op het terrein. Het is dan ook hoog tijd dat de Brusselse actoren de mogelijkheden grijpen die u hun als Vlaams minister van Inburgering aanreikt. Een degelijk inburgeringsbeleid in onze hoofdstad kan er het sociale weefsel alleen maar versterken.

Minister, op welke manier wilt u de samenwerking tussen enerzijds de Brusselse gemeenten en OCMW's en anderzijds bon aanmoedigen en verbeteren? Wilt u dat er meer samenwerkingsovereenkomsten komen tussen enerzijds bon en anderzijds de Brusselse gemeenten en OCMW's? Zo ja, hoe wilt u dat bewerkstelligen? Hoe wilt u de goede samenwerking tussen bon en het OCMW van Schaarbeek uitbreiden naar andere OCMW's? Wat is daarbij het mogelijke tijdspad? Hoe evalueert u bovenvermelde brievenactie? Wilt u

dat meer gemeenten die mogelijkheid aanwenden om het Vlaamse inburgeringsbeleid in Brussel te promoten? Op welke manier wilt u dat bewerkstelligen? Wat is de stand van zaken betreffende de doelgroepdetectie in Brussel?

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag loopt gelijk met die van de heer Segers, maar vertrekt vanuit een andere invalshoek.

Minister, uit cijfers die de heer Segers via een schriftelijke vraag opvroeg, bleek dat de gemeente die het sterkst doorverwijst naar bon, Sint-Jans-Molenbeek is. Over de andere gemeenten kan geen uitspraak worden gedaan. U stelde dat de cijfers enkel een indicatie geven over de mate van doorverwijzing. De cijfers mogen dus niet worden geïnterpreteerd als zouden andere Brusselse gemeenten niet doorverwijzen.

Kamerlid Theo Francken concludeerde in zijn vraag aan minister van Binnenlandse Zaken Joëlle Milquet dat behalve Sint-Jans-Molenbeek en Brussel-stad de overige zeventien gemeenten geen doorverwijzing doen naar bon. Francken stelde daartoe de vraag wanneer ook in Brussel, net als in Vlaanderen, de diensten de rijksregisternummers van nieuw ingeschreven burgers zullen mogen doorgeven aan inburgeringskantoren. In Vlaanderen is inburgering verplicht voor nieuwkomers. Adressen van nieuwkomers worden door het Rijksregister doorgegeven aan de onthaalbureaus, zodat die de nieuwkomers kunnen uitnodigen voor een inburgeringscursus. In Brussel bestaat die verplichting niet.

Waar Vlaanderen via het Brusselse onthaalbureau wel een beleid voert, ontbreekt momenteel een inburgeringsbeleid aan Franstalige kant. Een Franstalige tegenhanger van bon is er vandaag niet. Federaal minister Milquet beweert dat de voorwaarde van noodzakelijkheid daartoe niet vervuld is. De decreten van de Vlaamse Gemeenschap zijn binnen dit taalgebied ook enkel van toepassing op instellingen die uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap behoren. Aangezien de uitbreiding van de doelgroepdetectie in Brussel geen noodzakelijke voorwaarde is voor de verdere uitvoering van het Vlaamse inburgeringsbeleid in Brussel, kan inburgering in het tweetalige Brusselse Hoofdstedelijke Gewest enkel op vrijwillige basis. Minister Milquet gaf aan dat er wel samenwerkingsakkoorden tussen de gemeenschappen kunnen worden gesloten.

Volgens Kamerlid Francken wil minister Milquet een mogelijke 'flamandisation' tegenhouden door de gegevens van nieuwkomers in Brussel niet door te geven aan bon. Francken wil dat het Rijksregister ook in Brussel de adresgegevens van nieuwkomers doorspeelt, zodat ze uitgenodigd kunnen worden voor een inburgeringscursus. Indien dat mogelijk zou zijn en dus in de toekomst zou worden toegepast, heeft dat uiteraard gevolgen voor het Vlaamse inburgeringsbeleid in Brussel op zowel financieel en logistiek vlak, als op het vlak van personeel.

Minister, deelt u de analyse van Kamerlid Theo Francken, namelijk dat veel Brusselse gemeenten adressen van nieuwkomers weigeren door te geven aan het Brusselse onthaalbureau, en dat zich daartoe geen grondwettelijk probleem stelt? Denkt u dat het financieel haalbaar is om ook in Brussel de adressen van nieuwkomers automatisch door te geven aan bon, zodat men de nieuwkomers een inburgeringsprogramma kan aanbieden? Wat denkt u van het idee om nieuwkomers eerder te informeren over het volledige aanbod in Brussel dat voor hen van toepassing is? Zult u de problematiek bespreken met minister van Binnenlandse Zaken Joëlle Milquet? Zult u de problematiek bespreken met de daartoe bevoegde Franstalige minister, om voor Brussel tot een gecoördineerde oplossing te komen?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, het is nuttig om de vragen, zeker die van de heer Segers, in een ietwat ruimer kader te plaatsen. Het klopt dat Brusselse gemeenten veel te weinig inspelen op de mogelijkheden die bon biedt. Ik betreur dat. Het is echter geen alleenstaand

fenomeen. We zien in heel veel verschillende beleidsdomeinen dat Brusselse gemeenten geen of te weinig aansluiting vinden met interessante Vlaamse regel- en decreetgeving. Dat gaat over heel diverse domeinen, van Ontwikkelingssamenwerking tot toeristische projecten enzovoort. We zien dat vanuit de Brusselse gemeenten weinig wordt ingespeeld op de – ook financiële – mogelijkheden die Vlaanderen biedt, bijvoorbeeld via het afsluiten van convenanten of andere.

Ik heb daar al dikwijls met u over gediscussieerd. U antwoordt mij dan terecht dat het deels te maken heeft met desinteresse of zelfs onwilligheid van een aantal Brusselse gemeenten. Toch blijf ik de mening toegedaan dat u op een aantal domeinen soms nog wat proactiever zou mogen zijn ten aanzien van Brusselse gemeentebesturen dan vandaag het geval is. Maar daarin verschillen wij van mening.

Indien Brusselse gemeenten inderdaad veel nauwer zouden gaan samenwerken met bon en er akkoorden mee zouden sluiten, dan rijst de vraag hoeveel inburgeraars bon nog aankan.

Ik heb u een half jaar geleden ondervraagd over het feit dat bon mensen moest weigeren of op een wachtlijst zetten omdat de toeloop te groot was. Het aantal potentiële inburgeraars in Brussel ligt immens hoog. Ik pleit ervoor dat het aantal zou stijgen. Bon doet nuttig werk. Het spreekt voor zich dat, indien meer gemeenten een contract zouden afsluiten met bon, het aantal inburgeraars in Brussel fel zal stijgen met het gevolg dat het kostenplaatje navenant zal zijn.

Minister, als u de vraag van de heer Segers steunt dat gemeenten uit Brussel nauwer zouden samenwerken met bon, hoe gaat u dan financieel te werk?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik zal een gecoördineerd antwoord geven op de vragen van de heer Segers en mevrouw Zamouri. De vraag van de heer Delva is dezelfde vraag als die van mevrouw Zamouri.

Vanuit de Vlaamse decreetgeving inzake inburgering kunnen we geen taken opleggen aan Brusselse gemeenten of OCMW's, bijvoorbeeld het toebedelen van een informatietaak over het Vlaamse inburgeringsaanbod. Samenwerkingsverbanden moeten dus op een andere manier tot stand komen. Bon wordt op een aparte manier gefinancierd. Bon krijgt vast 15 procent van de kredieten voor de uitvoering van het inburgeringsbeleid. Op die manier krijgt bon voldoende slagkracht om het inburgeringsaanbod in Brussel uit te bouwen en specifieke wervingsacties te ondernemen. Bon slaagt hier ook vrij goed in. Alles kan beter natuurlijk, maar in de gegeven omstandigheden gaat het vrij goed.

Ik zie in Brussel een belangrijke rol weggelegd voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) als regisseur van het integratie- en inburgeringsbeleid. Het stimuleren van de samenwerking tussen de Brusselse lokale besturen en het Brusselse onthaalbureau is iets wat de VGC vanuit haar regierol zou moeten opnemen. Mijnheer Delva, u zegt dat ik proactiever zou moeten zijn, maar u weet welke inspanningen ik hier en ook op andere domeinen lever, bijvoorbeeld in Toerisme, om Brusselse gemeentebesturen te betrekken bij ons beleid. Echter, it takes two to tango. Je kunt mooie aanbiedingen doen, je kunt geld geven, je kunt subsidies aanbieden, maar als men die weigert kun je niet dwingen. Er is ook een gemeentelijke autonomie.

Ik ben van plan na de verkiezingen van 14 oktober, wanneer de nieuwe besturen zijn gevormd, in principe op 1 januari, de nieuwe gemeentebesturen aan te schrijven. Ik kan de partijen of de kandidaten moeilijk aanschrijven als minister. Ik roep iedereen in deze zaal op om hun kandidaten op de lijsten in Brussel te stimuleren, wanneer ze worden geroepen tot bestuursverantwoordelijkheid, dit mee op te nemen in de bestuursakkoorden. Zulke punten maken deel uit van de bestuursakkoorden als je er het belang van onderstreept. Dan zullen we

wellicht meer Brusselse gemeentebesturen hebben die meer samenwerkingsakkoorden willen sluiten.

Ik hecht er vooral belang aan dat een zo ruim mogelijk publiek in Brussel wordt bereikt en in een inburgeringstraject stapt. Samenwerkingsovereenkomsten met gemeenten kunnen daar zeker toe bijdragen, maar uit de praktijk blijkt dat de grootste instroom bij bon niet noodzakelijk komt uit een gemeente waarmee een samenwerkingsovereenkomst is afgesloten. In Schaarbeek is er een overeenkomst met het OCMW. In 2011 kwam 16 procent van de aangemelde inburgeraars uit Schaarbeek, 32 procent van de inburgeraars in 2011 kwam uit stad Brussel en met die stad is er geen overeenkomst gesloten. Bon heeft de ervaring en de terreinkennis om te beslissen hoe die wervingsacties het best gebeuren. Bon krijgt daar middelen voor en wendt die op een zinvolle manier aan.

Ik heb geen hefbomen om een samenwerking tussen Brusselse OCMW's en bon af te dwingen. Bon onderhoudt een ruim netwerk met diverse instanties in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om het onthaalbureau en het Vlaamse inburgeringsbeleid duidelijk op de kaart te zetten en slaagt daar goed in. Bon heeft aangegeven dat het de overeenkomst met het OCMW van Schaarbeek wil uitbreiden naar andere OCMW's en hiertoe al acties onderneemt.

De meest efficiënte manier om meer inburgeraars te bereiken is via een doelgroepdetectie in het Rijksregister, zoals dat in het Vlaamse Gewest gebeurt. Brievenacties blijken over het algemeen hun vruchten af te werpen. Dat blijkt ook uit de cijfers. In 2010 hebben zich minstens 150 tot 200 inburgeraars uit Molenbeek aangemeld na een brievenactie. Dat had ik al gemeld in antwoord op uw schriftelijke vraag, mijnheer Segers. Die brievenacties zijn een goed initiatief.

Idealiter krijgt bon, net zoals de Vlaamse onthaalbureaus via het Agentschap voor Binnenlands Bestuur, periodiek adressenlijsten uit het Rijksregister van alle nieuwe inburgeraars. Op basis van die lijsten zou bon deze personen dan rechtstreeks en zodra ze tot de doelgroep behoren, kunnen informeren over het Vlaamse inburgeringsbeleid in Brussel. Ik kan dan ook bevestigen, mevrouw Zamouri, dat ik positief sta tegenover dit idee.

Ik acht het aanschrijven van nieuwkomers financieel haalbaar. Vandaag is bon genooddaakt een aanzienlijk deel van de subsidie aan te wenden voor promotie van zijn dienstverlening en voor het opzetten van wervingsacties om de potentiële doelgroep te bereiken. Het doorgeven van de gegevens van nieuwkomers in Brussel aan bon zou een aanzienlijke besparing kunnen betekenen op het promotiebeleid en de wervingskosten van bon. De vrijgekomen middelen zouden kunnen worden ingezet voor het realiseren van inburgeringstrajecten voor nieuwkomers.

Omdat ze met elkaar te maken hebben, zal ik uw laatste vraag, mijnheer Segers, samen behandelen met de eerste vraag van mevrouw Zamouri. Ik antwoord eerst kort op het eerste deel van uw vraag, mevrouw Zamouri. De praktijk toont aan dat weinig Brusselse gemeenten adressen van nieuwkomers doorgeven. Dat is een vaststaand feit. Gelukkig heeft bon een breed netwerk en worden er veel mensen via mond-aan-mondreclame bereikt. Dat zie je in de onthaalbureaus. Daar zie je over het algemeen heel enthousiaste deelnemers. Die zijn op allerlei manieren bereikt, uiteraard door de wervingsacties van bon, maar ook via de mond-aan-mondreclame op het terrein.

Wat de doelgroepdetectie in Brussel betreft, deel ik het volgende mee: de detectie van inburgeraars gebeurt via de zogenaamde 'CEVI-lijsten' (Centrum voor Informatica). CEVI is een gespecialiseerde firma, die in opdracht van het agentschap, via een extractie uit het Rijksregister, maandelijks de nieuwe inburgeraars detecteert. De maandelijkse extractie wordt, eveneens in opdracht van het agentschap, door CEVI omgezet naar adressenlijsten per gemeente. Deze maandelijkse adressenlijsten worden geïmporteerd in de Kruispuntbank

Inburgering (KBI). Op basis van de gegevens in de KBI kunnen de onthaalbureaus de brieven naar de inburgeraars versturen.

Momenteel gebeurt de maandelijkse selectie enkel voor de Vlaamse gemeenten in het Vlaamse Gewest en beschikken enkel de Vlaamse onthaalbureaus in het Vlaamse Gewest over maandelijkse adressenlijsten op basis waarvan ze wervingsbrieven kunnen sturen. In de rand hiervan wil ik ook meegeven dat deze maandelijkse lijsten toelaten de instroom van nieuwkomers te monitoren en te analyseren. We hebben dat gedaan voor het Vlaamse Gewest. Ook voor Brussel zou dit zeer relevante beleidsinformatie zijn.

Omdat de adressenlijsten een zeer nuttig instrument zijn in het kader van inburgering heeft het agentschap op 5 juli 2011 een schrijven gericht aan de Directie Wetgeving van het Rijksregister met de vraag of er een toestemming van de Brusselse gemeenten nodig is om een adressenlijst aan te maken die bon zou toelaten inburgeraars vlot te kunnen contacteren. Het is op deze vraag dat het Agentschap voor Binnenlands Bestuur tot op heden en ondanks herhaald aandringen, nog altijd geen antwoord heeft ontvangen.

Naast deze vraag aan het Rijksregister heeft het agentschap reeds verschillende aanvragen voorgelegd aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer - sectoraal comité van het Rijksregister. In het kader van deze vragen om uitleg verwijs ik naar twee aanvragen: op 19 mei 2009 heeft het agentschap de vraag voorgelegd om voor de zeven erkende Vlaamse onthaalbureaus toegang te krijgen tot informatiegegevens van het rijksregister met het oog op de uitvoering van het administratief geldboetebesluit (AGB-besluit) en de wervingstaak die met het boetebesluit werd overgedragen van de Vlaamse gemeenten naar de Vlaamse onthaalbureaus.

In de aanvraag voor de privacycommissie staat letterlijk – ik citeer: “Enkel de inburgeraars die ingeschreven zijn in een gemeente gelegen in het Nederlandse taalgebied worden geadieerd door het AGB-besluit. Dit volgt uit de samenlezing van de artikelen. Met andere woorden, inburgeraars ingeschreven in een gemeente van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest worden niet geadieerd door het AGB-besluit. Het onthaalbureau, gelegen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft, in tegenstelling tot de onthaalbureaus gelegen in het Nederlandse taalgebied, geen opdracht om wervingsbrieven te sturen. Er wordt dus geen toegang tot het Rijksregister gevraagd voor het onthaalbureau gelegen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Om bovenstaande redenen vragen we enkel voor de zeven erkende onthaalbureaus van het Nederlandse taalgebied toegang tot het Rijksregister en het wachtregister.”

Op 13 mei 2011 heeft het agentschap de vraag voorgelegd om toegang te krijgen tot het Rijksregister voor de handhavingsambtenaren en hun administratieve ondersteuners. Op 20 juli 2011 heeft het sectoraal comité beraadslaging gehouden over deze aanvraag. Het is naar deze beraadslaging van het sectoraal comité dat minister Milquet verwijst in haar antwoord op de vraag van Kamerlid Francken over het Vlaamse inburgeringsbeleid in Brussel. In zijn beraadslaging van 20 juli 2011 stelt het sectoraal comité inderdaad het volgende onder het punt ‘Netwerkverbindingen’ – ik citeer opnieuw: “Op basis van het identificatienummer van het Rijksregister zal een netwerkverbinding ontstaan met de onthaalbureaus via de Kruispuntbank Inburgering. Bij beraadslaging nummer 24/2004 van 9 augustus 2004 werden de erkende onthaalbureaus gemachtigd om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken in het kader van het inburgeringsbeleid, zij het onder opschortende voorwaarden. De netwerkverbinding mag enkel met die onthaalbureaus tot stand gebracht worden die deze voorwaarden vervullen. Het besluit viseert enkel inburgeraars die zijn ingeschreven in een gemeente die gelegen is in het Nederlandse taalgebied. Bijgevolg is er geen reden een netwerkverbinding tot stand te brengen met het Brussels onthaalbureau.”

De stelling van het sectoraal comité is correct en wordt ook niet betwist. De aanvraag hield immers verband – dat is belangrijk – met de uitvoering van het boetebesluit. Vermits het

boetebesluit niet van toepassing is in Brussel, is het logisch dat het sectoraal comité expliciteert dat er geen netwerkverbinding mag zijn met het Brusselse onthaalbureau.

De aanvragen aan en de eraan gekoppelde machtigingen van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer - sectoraal comité van het Rijksregister, die ik daarnet aanhaalde, staan echter volledig los van de vraag aan de Directie Wetgeving van het Rijksregister over de mogelijke detectie van inburgeraars in Brussel. In de vergadering van de Kamercommissie voor de Binnenlandse Zaken op 18 april 2012 heeft minister Milquet aangegeven dat er geen wettelijke basis is voor deze vraag omdat de gemeenschappen niet gemachtigd zijn ten aanzien van personen die in Brussel wonen en dat dit de reden is waarom het sectoraal comité van het Rijksregister op 20 juli 2011 gemeend heeft dat er geen enkele reden is om een verbinding met het onthaalbureau in Brussel in te stellen.

Ik ben dit standpunt van minister Milquet momenteel nader aan het onderzoeken. Uit de context die ik daarnet heb geschetst, leid ik echter wel af dat het standpunt van het sectoraal comité een logisch gevolg is van het feit dat het boetebesluit niet van toepassing is in Brussel en dus geen antwoord is op de vraag van 5 juli 2011.

Ik wil hier ook nog eens benadrukken dat de inspanningen om tot een betere detectie van inburgeraars in Brussel te komen, los staat van het verplichten van inburgeraars om een inburgeringstraject te volgen. Dit laatste kan immers niet in Brussel. Artikel 128, paragraaf 2 van de Grondwet zegt immers dat decreten inzake persoonsgebonden aangelegenheden enkel kracht van wet hebben ten aanzien van instellingen die gevestigd zijn in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad die wegens hun organisatie uitsluitend behoren tot de ene of andere gemeenschap.

Natuurlijke personen in Brussel kunnen worden bereikt via die instellingen, maar kunnen niet worden onderworpen aan regelgeving van de gemeenschappen. We kunnen dus via onze regelgeving individuele inburgeraars niet verplichten in te burgeren, laat staan dat we hen een sanctie zouden kunnen opleggen omdat ze het inburgeringstraject niet volgen, maar we zijn bevoegd voor bon, een Vlaamse Gemeenschapsinstelling. De vraag die we stellen, is dat die Vlaamse Gemeenschapsinstelling voor het uitvoeren van haar taken, het aanspreken van potentiële inburgeraars, toegang zou kunnen krijgen tot het Rijksregister.

Men contamineert het antwoord dat destijds is gegeven door het sectoraal comité met betrekking tot het boetebesluit, en dat voorwerp heeft uitgemaakt van de vraag aan voormalig minister Keulen in mei 2009 – dit hield verband met de handhaving, men vroeg de netwerkverbinding tot stand te brengen om de handhaving te kunnen doen, een vraag die nooit is gesteld met betrekking tot Brussel aangezien we daar geen afdwingbare regelgeving hebben – met onze vraag toegang te hebben om die doelgroep te kunnen bereiken. Dat is natuurlijk een andere aangelegenheid. Ik zal hiervoor nog grondig juridisch advies vragen.

Volgens mij moet het mogelijk zijn dat Vlaamse Gemeenschapsinstellingen in Brussel, met respect voor de privacy, en uitsluitend met het oogmerk waarvoor het bedoeld is, ook toegang kunnen hebben tot die gegevens, om er zo voor te zorgen dat de werking van bon veel efficiënter kan gebeuren en dat de aanzienlijke middelen die nu moeten worden geïnvesteerd om die mensen in een grote bevolkingsgroep te detecteren, aan te spreken en te werven op allerlei manieren en met allerlei acties, beter kunnen worden aangewend voor het rechtstreeks aanspreken van de doelgroep.

Het is mijn bedoeling minister Milquet aan te spreken. Ik heb dat al gedaan naar aanleiding van de eedaflegging van de heer Decaluwé als gouverneur van West-Vlaanderen. Ik heb haar gezegd dat ik over een aantal punten overleg wil hebben. Ik heb haar daarover ook geschreven op 23 april. Daarop heb ik nog geen antwoord ontvangen, en ik heb ook nog geen herinnering gestuurd omdat het een brief is met meerdere punten. Als er geen antwoord komt, zal ik haar er zeker aan herinneren om een rechtstreeks overleg te kunnen hebben over deze

materie. Ondertussen zal ik zelf juridisch advies inwinnen om zekerheid te krijgen dat de stelling die we verdedigen, ook correct is.

De Franse Gemeenschap heeft geen inburgeringstraject. Mocht ze dat wel hebben, dan ben ik er zeker van dat de doelgroepinformatie, zelfs als ze geen inburgeringstraject heeft, bijzonder interessante informatie zou kunnen zijn. Op dit ogenblik heb ik geen aanspreekpunt in de Franse Gemeenschap aangezien er geen equivalent is van ons beleid. Ik ben daar vragende partij voor, maar in de eerste plaats richt ik me tot federaal minister Milquet. Ik hoop dat de federale overheid inziet dat de eerste antwoorden van het sectoraal comité correct zijn, maar geen betrekking hebben op de vraag zoals we die nu formuleren.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, ik dank u voor de toelichting en nuancering van een en ander. Het gaat er niet om mensen uit Brusselse gemeenten op te roepen voor het inburgeringsbeleid: dat blijft nog altijd een vrijwillige beslissing. Het gaat over de toestemming aan de weet te komen over wie het gaat en die mensen een uitnodiging te kunnen sturen, zodat ze die kunnen beoordelen. Daar zal de verdere juridische discussie zich moeten afwikkelen. Dit lijkt me niet echt een grondwettelijk probleem. U hebt aangegeven dat het nodige overleg is opgestart en dat u het juridische advies zult bekijken.

Ik ben ook verheugd dat, mocht er kunnen worden ingegaan op die vraag en mochten er toch mensen uit Brusselse gemeenten worden gecontacteerd via bon om deel te nemen aan het Vlaamse inburgeringsbeleid, dat de werking van bon niet meteen zal belemmeren, financieel of logistiek. Dat is correct, precies omdat het gaat om het vrijwilligersaspect. Het gaat om een groot aantal mensen, maar het zijn enkel de mensen die er vrijwillig op ingaan. Hoe groot dat aantal zal zijn, moet nog worden bekeken. Als er al een flink stuk kan worden bespaard op promotie- en publiciteitskosten, dan zitten we in de goede richting.

Minister, u hebt het systeem van het boetebesluit uitgelegd, maar wat gebeurt er met een inburgeraar die zijn traject start in Vlaanderen, maar tijdens dat traject naar Brussel verhuist, en er een probleem is en het boetebesluit moet worden ingeroepen? Hoe verloopt dat dan als er geen uitwisseling mag zijn van gegevens? Misschien kunt u deze vraag bij gelegenheid op papier beantwoorden. Dit schoot me te binnen omdat u het nu te berde brengt.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, ik ben blij dat u al gesproken hebt met minister Milquet. Ik ben ook blij met de brief van 23 april, waar het puntje in staat. Ik ben in blijde verwachting van het antwoord op dat specifieke puntje. Voor de rest is het in orde.

Ik verwacht een antwoord van minister Milquet daaromtrent. U bent vragende partij voor gesprekken binnen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest rond een coördinerende afstemming met de Franse Gemeenschap, omdat we uiteindelijk in een meertalige stad wonen. Ik verwacht dat er concrete stappen in die richting worden gezet.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor het antwoord. U hebt gelijk dat er in de toekomst een belangrijke rol is weggelegd voor de VGC in de contactname met de gemeentebesturen. Het is mijn diepste overtuiging dat in talloze beleidsdomeinen de VGC veel meer dan vandaag een brugfunctie zou moeten vervullen tussen de Vlaamse regelgeving en de Brusselse gemeenten, ook inzake inburgering.

Ik wil nog even inpikken op het budgettaire aspect. Het is juist dat bon vandaag een stuk van zijn middelen moet besteden aan promotie en bekendmaking van zichzelf en zijn acties, om mensen te lokken om een inburgeringscursus te kunnen volgen. Stel dat de namen en gegevens van potentiële inburgeraars voortaan wel worden doorgegeven, dan kan het aantal inburgeraars exponentieel toenemen, zelfs al is het op vrijwillige basis. We mogen de

aantrekkingskracht van de Vlaamse Gemeenschap op veel nieuwkomers in de stad immers echt niet onderschatten.

Het klopt dat bon in dat geval een stuk van de middelen die vandaag voor promotie worden gebruikt, kan aanwenden om meer inburgeraars te begeleiden. Maar zal dat volstaan om te voldoen aan de vraag van nieuwe mensen die het traject bij bon zouden willen volgen? Dat is voor mij hoogst onduidelijk.

Stel dat er een doorbraak komt in de belangrijke zaken die collega's Segers en Zamouri aankaarten en we inderdaad een stap vooruit kunnen zetten, dan zal bon een stuk minder eigen middelen moeten gebruiken voor de promotie van zijn activiteiten. Maar dan nog denk ik dat bon over onvoldoende middelen zal beschikken om al die aanvragen te kunnen beantwoorden. Wat is uw visie daarop?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Segers, wie in het Vlaamse Gewest een inburgeringstraject volgde en daar in overtreding was en een boete had gekregen, kan mijns inziens niet ontsnappen aan die boete door naar Brussel te verhuizen. Die boete blijft afdwingbaar. Als er een lopend contract is, wordt dat overgedragen aan het Brusselse onthaalbureau, natuurlijk met de consequentie dat je in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest niet langer een verplichte inburgeraar bent en de verplichting daar niet langer afdwingbaar is. Maar in principe wordt het contract mee getransfereerd, net zoals dat anders gebeurt met iemand die binnen Vlaanderen naar een ander gebied verhuist.

Mijnheer Delva, ik heb alle gemeentebesturen uitgenodigd. Er zijn drie schepenen gekomen. Er is tot nu toe geen enkel resultaat. U zegt dat ik proactiever moet zijn. Ik kan u bevestigen dat ik in al mijn beleidsdomeinen contacten probeer te leggen, soms tegen beter weten in. Ik ben blij dat er een overeenkomst is met Schaarbeek. Ik heb u erop gewezen dat Brussel, waar geen overeenkomst mee is, toch hogere percentages oplevert, wat geheel op het conto van bon te schrijven is, dat daar een zeer actieve werking ontplooit. Ondanks het feit dat we die gegevens niet krijgen, slaagt men er toch in om heel veel mensen te bereiken. Het is echter duidelijk dat het bereik in de andere gemeenten veel lager is. We zouden dat kunnen oplossen door wel een positief gevolg te krijgen op onze herhaalde vragen.

Indien we inderdaad tot een doorbraak zouden komen – laat ons die optimistische veronderstelling hanteren – dan zou er een serieuze heroriëntatie van de middelen van bon kunnen gebeuren. Bon krijgt nu een voorafname van 15 procent van onze middelen, wat aanzienlijk is. Bon moet een flink pak daarvan gebruiken om precies die handicap van het feit dat men die gegevens niet krijgt, te overwinnen. Bon moet daar een zeer intense werking voor ontplooiën, en dus kom je tot een heroriëntatie. Mocht dat in de toekomst nog niet volstaan, dan moet ik of de minister die mij daarin opvolgt, op dat moment haar of zijn verantwoordelijkheid opnemen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over overleg tussen de Vlaamse en de Federale Regering over de federale initiatieven rond '100 jaar Grote Oorlog' - 1585 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister, de Vlaamse Regering is al geruime tijd bezig met de voorbereidingen rond honderd jaar Wereldoorlog I. De verschillende initiatieven kregen

concrete vorm in het actieplan ‘100 jaar Grote Oorlog’. Ook overleg met de Federale Regering en de federale coördinator is opgenomen in dat actieplan. De federale ministerraad keurde op 23 maart de organisatiestructuur van de herdenking van de Eerste Wereldoorlog in België goed. Het organisatiecomité, samengesteld uit vertegenwoordigers van de overheidsdiensten, overkoepelt de werkgroep Ceremonie en de werkgroep Federaal Programma. De wijze van overleg met de deelstaten is eveneens vastgelegd.

De Federale Regering besliste eerder al om op 15 oktober 2014 een nationale herdenkingsceremonie te organiseren. Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering met betrekking tot dat federale initiatief? Hebt u zicht op de inhoud van de besprekingen? Op welke manier wordt de Vlaamse Regering bij de federale initiatieven betrokken? Wat is de rol van de Vlaamse Regering in de nationale herdenkingsceremonie op 15 oktober 2014?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, minister, collega's, wij hebben dit thema al enkele keren aangesneden, niet alleen in de commissie, maar ook naar aanleiding van een actuele vraag enige tijd geleden. We kunnen niet verbieden dat er ook op federaal niveau initiatieven worden genomen rond het project ‘100 jaar Grote Oorlog’, maar ik blijf erop wijzen dat Vlaanderen de leidende rol heeft in dat project en dat wij ons niet federaal mogen laten recupereren in dit verhaal, waar ik al een tijdje voor vrees.

Er is al een discussie geweest over het al te Vlaamse profiel van het project. Er waren zelfs een aantal wetenschappers die er wat kritiek op leverden. En plots was daar ook de federale coördinator op nationaal niveau.

Ik wil hier nogmaals mijn oproep herhalen, minister, om ervoor te zorgen dat Vlaanderen blijvend de leidende rol zal hebben in het project ‘100 jaar Grote Oorlog’ en dat wij ons niet federaal laten recupereren.

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Ik wil mij aansluiten bij de vragen over de rol van de federale coördinator, de taakinvulling door die coördinator en de mate waarin daarbij werd afgestemd met Vlaanderen.

In tegenstelling tot de vorige spreker wil ik de nuance aanbrengen dat de minister er tot op heden goed in geslaagd is om het herdenkingsproject op een correcte manier te positioneren. Ik heb een beetje schrik van de toon die de heer Sintobin aanslaat, wanneer hij het heeft over ‘federale recuperatie’, ‘Vlaams project’ en zo meer. De herdenking '14-'18 moet gaan waarover ze moet gaan, namelijk over het herdenken van de oorlogsgruwel die zich hier heeft afgespeeld, en alle aspecten van die herinneringseducatie plus het toerisme dat daaromtrent ontwikkeld wordt.

Mijn bijkomende vraag aan de minister betreft dus de rol van de coördinator en de afstemming met het Vlaamse beleid.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, minister, collega's, de herdenking van de Eerste Wereldoorlog is van niemand en van iedereen. Het is normaal dat alle overheden en instanties die bij de Eerste Wereldoorlog betrokken waren, inspanningen doen om dat op een waardige, zinvolle, toekomstgerichte en actuele manier te herdenken.

Minister, er is in het verleden al gesproken over de verhouding tussen het project ‘100 jaar Grote Oorlog’, dat in Vlaanderen door u wordt gecoördineerd, en de federale overheid. Zijn er ook vanwege het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest gestructureerde initiatieven, hetzij via dat federale kanaal, hetzij rechtstreeks? Wij hebben daar weinig zicht op. Tijdens de laatste gedachtewisseling in deze commissie, naar

aanleiding van een vraag om uitleg, bleek dat allemaal nog heel erg in de kinderschoenen te staan. Wat dat betreft, hebben wij als Vlaamse overheid wel een totaal actieplan.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, bij mijn weten heeft de federale ministerraad twee keer beraadslaagd over de viering van de honderdste verjaardag van de 'Groote Oorlog'. De eerste keer, op 4 november 2011, besliste de federale ministerraad om op woensdag 15 oktober 2014 een nationale herdenkingsplechtigheid te organiseren en om een federaal meerjarenprogramma 2014-2018 uit te werken rond drie thema's – collectief geheugen, vredesinspanningen en solidariteit en partnerschap – en dat in nauwe samenwerking met de gemeenschappen en gewesten, alsook met de buurlanden. De ministerraad besliste toen ook om een organisatiecomité op te richten dat verantwoordelijk is voor de coördinatie en de budgettaire aspecten en dat twee operationele werkgroepen overkoepelt: een voor de nationale herdenkingsplechtigheid en een andere voor het meerjarenprogramma voor de herdenking. Tot slot werd beslist om de heer Paul Breyne als commissaris-generaal aan te wijzen van bij het verstrijken van zijn mandaat als gouverneur. Hij zal het voorzitterschap van het organisatiecomité waarnemen en worden bijgestaan door een adjunct.

Op 23 maart 2012 besliste de federale ministerraad over de organisatiestructuur: federale regering/interkabinettenwerkgroep/het organisatiecomité - opdrachten en samenstelling/de werkgroepen Ceremonie en Federaal Programma - opdrachten en samenstelling. De ministerraad besliste ook tot de aanwijzing van de heer Jean-Arthur Regibeau, directeur-generaal bij de FOD Buitenlandse Zaken, tot adjunct-commissaris-generaal. Daarnaast werden er nog afspraken gemaakt inzake de verslaggeving en de tenlasteneming van de kosten.

De krachtlijnen van de nationale herdenking 15 oktober 2014 werden als volgt gestipuleerd. Een: oktober 1914 was een scharniermoment tussen twee belangrijke vormen van oorlogsvoering, namelijk de bewegingsoorlog en de loopgravenoorlog. Twee: de herdenking moet zowel de slachtoffers van de eerste vorm van oorlog gedenken – de martelaarssteden – als de troepen die zich moesten verdedigen in de modder van Flanders Fields. Drie: in de herdenking en in de keuze van de plaatsen – Luik, Brussel en Ieper – wordt met die tweeledigheid rekening gehouden.

De staatshoofden en/of regeringsleiders van de betrokken landen – in totaal 50 nationaliteiten – zullen worden uitgenodigd, naast de gestelde lichamen en de vertegenwoordigers van de oudstrijders.

Zoals ik al zei, en zoals hier is bevestigd door een aantal collega's, staat het elk van de overheden in dit land vrij om binnen de bevoegdheden initiatieven ter zake te nemen.

De federale ministerraad van 23 maart 2012 heeft de organisatiestructuur op federaal niveau ingevuld. Er wordt een interkabinettenwerkgroep ad hoc geïnstalleerd die, naargelang de agenda, verruimd zal worden met de vertegenwoordigers van de regeringen van de deelstaten. Daarnaast wordt er een organisatiecomité opgericht dat zal samenwerken met alle beleidsniveaus. Ten slotte zijn er de twee werkgroepen, Ceremonie en Federaal Programma, waarbij naargelang de agenda de vertegenwoordigers van de deelstaten zullen worden uitgenodigd. Ik ben, als Vlaams minister bevoegd voor de coördinatie van het herdenkingsproject, van mening dat een goede informatiedoorstroming en onderlinge afstemming essentieel zijn voor het welslagen van de herdenking, in het bijzonder wat de geplande culturele evenementen en manifestaties betreft.

Inmiddels heeft het Departement internationaal Vlaanderen zelf een eerste overleg georganiseerd op 3 april jongstleden. Daar waren de federale commissaris-generaal en vertegenwoordigers van de Vlaamse, Duitstalige en Franse Gemeenschap aanwezig.

Er zijn een aantal gesprekspunten aan bod gekomen, zoals de stand van zaken van de respectieve voorbereidingen, de nood aan een afsprakenkader van informatiedoorstroming, afstemming en samenwerking en de internationale contacten.

Op 2 mei heeft de federale commissaris-generaal het initiatief genomen om het organisatiecomité bijeen te roepen, waarbij de deelstaten eveneens waren uitgenodigd. De vergadering had tot doel afspraken te maken over de overlegmethode en de communicatie. Daarop waren naast de vertegenwoordigers van de deelstaten en de commissaris-generaal ook de kabinetten van Defensie en Buitenlandse Zaken, de kanselarij van de eerste minister en het Instituut voor Oorlogsinvaliden en Veteranen aanwezig.

Er is gesproken over de overlegmethode. Er is beslist dat de coördinatoren van de federale overheid en van de deelstaten regelmatig en minstens eenmaal per kwartaal bijeen zullen komen, op informele basis en met roterend voorzitterschap. Het secretariaat van die vergaderingen zal evenwel door het secretariaat van het federale organisatiecomité worden verzorgd, dat onder het gezag van de commissaris-generaal staat, om de continuïteit van de werkzaamheden te waarborgen.

Er is ook gepraat over het gebruik van het logo van Toerisme Vlaanderen. Het is de vraag van de andere entiteiten om ons logo, een klaproos met de vermelding 2014-2018, te mogen gebruiken. Daar is van onze kant principieel geen bezwaar tegen. Het gebruiksrecht ervan behoort wel toe aan Toerisme Vlaanderen en Westtoer. De eigenaars ervan moeten dus akkoord gaan. Ik had dat al tijdens mijn vroegere contacten met minister Furlan besproken. Die vroeg of zij dat symbool, dat momenteel inderdaad een internationaal teken is, ook mochten gebruiken. Ik heb mij daar destijds in Namen positief tegenover opgesteld. Die vraag is nu teruggekeerd. Er moet daarvoor dus een formeel akkoord zijn van degenen die het logo in eigendom hebben en het beschermd hebben door een depot.

Over de rol van de Vlaamse Regering in de nationale herdenkingsceremonie op 15 oktober 2014 werd nog geen overleg gepleegd, noch intern in de schoot van de Vlaamse Regering, noch met de federale overheid. Er is momenteel ook nog onvoldoende zicht op het programma van de andere entiteiten. Bij mijn weten heeft de Franse Gemeenschap ook zekere aspiraties, en wel met betrekking tot Luik, Visé en Dinant, maar het is geen geheim dat wij met Vlaanderen het verst staan. We zijn er ook het vroegst mee begonnen en zijn het meest concreet bezig. Ik heb ook nog geen zicht op budgetten, inhoudelijke invulling en zo meer van het federale programma. Wij gaan onverkort door met ons programma, zowel het infrastructurele als de evenementen. Over de andere initiatieven kan ik nu nog niet veel zeggen. Het is wel positief dat men is ingegaan op onze vraag om overleg te hebben. Het kader waarover overleg moet gebeuren en afspraken moeten worden gemaakt, en dat wij hadden vooropgesteld, maakt ook in grote lijnen deel uit van de consensus.

Mijnheer Sintobin, ik ben niet bang van een federale recuperatie. Wij hebben ons eigen programma en gaan daar ook mee door. De federale overheid kan niet op ons terrein komen en vice versa. Ik weet niet in hoeverre ze daarmee bezig is, maar ik meen dat de federale overheid nuttige initiatieven zou kunnen nemen rond bijvoorbeeld de ontsluiting van de archieven. Men zou daar tentoonstellingen rond kunnen organiseren. Dat zijn allemaal zaken die in handen zijn van de federale overheid.

Ik heb de collega's van de andere deelstaten uitgenodigd op de opening van het In Flanders Fields Museum op 9 juni eerstkomend. Minister-president Picqué heeft laten weten dat hij niet kan komen. Van de anderen heb ik nog geen formeel antwoord gekregen, maar de eerdere contacten, zeker met minister Furlan, waren positief. Ik heb het gevoel dat hij wel interesse heeft om langs te komen op dat moment.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Het is goed dat er afspraken worden gemaakt en dat de zaken goed verlopen. Dat is aangenaam om te

horen. Er is zelfs sprake van een wisselend voorzitterschap. Er is continuïteit, en dat is heel belangrijk.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het luik ‘Vlaamse ontvoogdingsstrijd’ in het project ‘100 jaar Groote Oorlog’ - 1838 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Minister, onlangs besliste het IJzerbedevaartcomité dat de IJzerbedevaart vanaf 2013 zal plaatsvinden op 11 november, en dit minstens tot 2018. Daarna zal men opnieuw evalueren en beslissen wat er met de bedevaart moet gebeuren, maar we kennen de uitslag nu al. Het IJzerbedevaartcomité wil hiermee naar eigen zeggen opnieuw aansluiten bij wat de bedevaart oorspronkelijk was: een herdenking van de Vlaamse soldaten die in de ‘Groote Oorlog’ sneuvelden langs het IJzerfront. Verder wil het comité zich hiermee inschakelen in het project ‘100 jaar Groote Oorlog’ en wil het afstappen van de semipolitieke manifestaties en wil het enkel de slachtoffers van alle oorlogen herdenken.

Minister, het is voor mij, en hopelijk ook voor u, bijzonder erg om vast te stellen dat het comité nu – niemand zal dat ontkennen, en zeker u niet –, nadat de IJzerbedevaart decennialang het speerpunt was van de Vlaamse Beweging, de link tussen de oorspronkelijke bedevaarten en de Vlaamse ontvoogdingsstrijd volledig negeert.

Het gaat sinds 1920 uiteraard om een herdenking van de Vlaamse doden uit de Eerste Wereldoorlog aan het IJzerfront, maar het fenomeen kan niet los worden gezien van het zogenaamde activisme en de Frontbeweging die de taalwantoestanden in het Belgisch leger aanklaagde. Van meet af aan was er dus een link tussen de pacifistische dodenherdenking en de flamingante strijddretoriek, onder het motto: “Nooit Meer Oorlog, Zelfbestuur en Godsvrede.”

De IJzerbedevaart was van in het begin niet alleen een herdenkingsmoment, maar ook een uiting van de verhoogde bewustwording van meer Vlaamse autonomie. Dit ontkennen, is een loopje nemen met de historische waarheid. Er is overigens unanimité bij historici dat de beleving van WO I ertoe heeft geleid dat een expliciet Vlaams-nationalistische partij, zoals de Frontpartij, werd opgericht en de Vlaamse ontvoogdingsbeweging dus ook een uitgesproken partijpolitieke component kreeg. Wie dacht dat de provincie West-Vlaanderen aandacht zou besteden aan de herdenkingsactiviteiten rond WO I in het cultuurprogramma GoneWest en aan de Vlaamse ontvoogdingsstrijd, is eraan voor de moeite, want tot op heden gebeurt dat niet.

Het wegmoffelen van het aspect Frontbeweging en de Vlaamse ontvoogdingsstrijd door alle overheden, sluit natuurlijk naadloos aan bij de herdefiniëring van de IJzertoren als ‘memoriaal van Vlaamse ontvoogding en vrede’. Het is in dat vredesperspectief dat het IJzerbedevaartcomité ter gelegenheid van honderd jaar Eerste Wereldoorlog het initiatief neemt om rond de site een Muur van Herinnering te bouwen waarop alle gesneuvelde landgenoten van het Belgisch-Duitse front zullen worden vermeld, Vlamingen zowel als Walen.

Minister, tijdens diverse besprekingen over het project ‘100 jaar Groote Oorlog’ in de commissie en de plenaire zitting heb ik u gevraagd waar het aspect van de Vlaamse ontvoogdingsstrijd terug te vinden zal zijn in het project ‘100 jaar Groote Oorlog’, maar u antwoordde me stevast dat dit op en rond de IJzertoren zou gebeuren. Met de beslissing van het IJzerbedevaartcomité komt dit nu toch wel op de helling te staan.

Het is mij volstrekt onduidelijk waarom aandacht voor de Frontbeweging en het ontluikend Vlaams politiek bewustzijn tijdens WO I niet zou kunnen samengaan met de herdenking van WO I als universeel herdenkingsevenement met internationale uitstraling en het uitdragen van een universele vredesboodschap voor de huidige en toekomstige generaties.

Minister, wat is uw visie op de beslissing van het IJzerbedevaartcomité? Welke en hoeveel subsidies ontvangt het IJzerbedevaartcomité van u, niet als minister van Toerisme, maar met andere bevoegdheden? Welke en hoeveel subsidies ontvangt het IJzerbedevaartcomité momenteel van de Vlaamse overheid? Gelet op de beslissing van het IJzerbedevaartcomité, waar en hoe wilt u de Vlaamse ontvoogdingsstrijd nu aan bod laten komen in het project ‘100 jaar Grote Oorlog’, visueel en inhoudelijk?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik ben op geen enkele manier voogdijminister, toezichhoudend of controlerend minister inzake het IJzerbedevaartcomité, zoals u natuurlijk heel goed weet. Ik kan als minister van Toerisme geen uitspraak doen in antwoord op uw eerste vraag.

Voor de subsidies verwijs ik naar het decreet – dat u wel of niet hebt goedgekeurd, dat weet ik niet – inzake de erkenning en subsidieregeling voor het memoriaal van de Vlaamse ontvoogding en vrede, waarin twee structurele subsidies zijn opgenomen. Daarnaast is er vanuit het beleidsveld Toerisme een subsidie van 772.000 euro, toegekend in december 2010 vanuit het impulsfonds ‘100 jaar Grote Oorlog’ voor het project actualisering van de IJzertorensite en het IJzertorenmuseum. Daarnaast heeft de vzw Vrede, Vrijheid en Verdraagzaamheid in het kader van de oproep 2012 voor het impulsprogramma evenementen WO I 2014-2015 een projectvoorstel ingediend.

Momenteel worden in de schoot van Toerisme Vlaanderen de verschillende ingediende voorstellen al onderzocht en geëvalueerd. Normaal wordt de jurering eind volgende maand beëindigd en kunnen we weten welke projecten met een subsidie worden gehonoreerd. Daar heb ik geen zicht op, ik ken ook de inhoud niet van de projecten.

Mijnheer Sintobin, ik weet niet of ik stevast heb geantwoord. Ik heb daar maar één antwoord over teruggevonden. Op 10 november 2009 heb ik u geantwoord: “Wat de frontbeweging betreft, is het niet aan mij om de verhalen in te vullen. Ik kan me echter moeilijk inbeelden dat het museum in de IJzertoren vernieuwd zou worden zonder dat de frontbeweging aandacht zou krijgen. Men zal zich daar specifiek toespitsen op de Belgisch-Duitse situatie terwijl de Engelse en Canadese situatie veel meer in Ieper is geconcentreerd. Dat heeft te maken met de omstandigheden, zoals die zich lokaal hebben voorgedaan.”

Ik heb de bevestiging gevraagd van wat ik toen heb meegedeeld in het kader van het antwoord op uw vraag. Het IJzerbedevaartcomité heeft bevestigd dat de geschiedenis van de Frontbeweging, het activisme en de ontvoogdingsstrijd mee in de museale invulling is opgenomen, waarvoor de subsidie wordt verleend.

‘100 jaar Grote Oorlog’ heeft in de eerste plaats een internationale dimensie. Het is de bijdrage van Vlaanderen aan de wereldwijde herdenking van het eerste wereldwijde conflict. We vestigen daarmee de aandacht op de stellingenoorlog aan het westelijke front, die zich deels in Frankrijk, deels in Vlaanderen, met alle omstandigheden die daaraan verbonden zijn, heeft afgespeeld. De situatie achter het front, de situatie van de Frontbeweging, het activisme, dat is museale, wetenschappelijk onderbouwde en ondersteunde, invulling. Het is niet aan mij om die strategische projecten in te vullen, en ik ga dat ook niet doen.

Wat de evenementen betreft, is er een oproep gebeurd over heel Vlaanderen, en die evenementen hebben betrekking op de periode voor de stellingenoorlog, en ook op de martelaarssteden en op de periode van vier jaar stellingenoorlog in dat gebied, met alle aspecten verbonden aan de oorlog. Ik hoop dat alle maatschappelijke, sociale aspecten daaraan verbonden, de situatie van het leger en de soldaten, het leven van de soldaten achter

het front, aan bod zullen komen. Een van de belangrijke aspecten van WO I is dat van de Vlaamse ontvoogdingsstrijd. Nogmaals, de Vlaamse Regering maakt die evenementen niet. Wat de infrastructuur betreft, kan ik u verzekeren dat de plaats bij uitstek waar het verhaal van de Vlaamse ontvoogdingsstrijd aan bod kan komen, uiteraard een invulling zal krijgen in de museale context.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Minister, dat u niet zou antwoorden op mijn eerste vraag, kon ik natuurlijk wel verwachten omdat u zegt dat u geen voogdijminister bent. Maar als Vlaams-nationalistisch politicus zou u toch de moed moeten hebben om daar uw mening over te geven. Het valt trouwens op dat hier geen N-VA-volksvertegenwoordigers meer aanwezig zijn tijdens mijn vraagstelling.

Minister, u hebt natuurlijk gelijk, u bent niet verantwoordelijk voor de invulling van de projecten. Ik heb toch een toespraak van u gevonden op het internet over de verhoging van de jaarlijkse onderhoudspremie voor de IJzertoren in Diksmuide van 100.000 naar 150.000 euro. De IJzertoren is in 1986 door de Vlaamse overheid erkend als memoriaal van de Vlaamse ontvoogding. Ik citeer u: “Omdat het een herinnering is aan hen die streden voor welbepaalde idealen van de Vlaamse Gemeenschap”, aldus het erkenningsbesluit. Dan zegt u verder: “De herinnering aan die strijd voor Vlaamse emancipatie wil ik letterlijk en figuurlijk in stand houden.”

Dat is toch een beetje anders dan het antwoord dat u daarstraks hebt gegeven, dat u niet instaat voor de invulling van bepaalde projecten. Als minister zou u de mensen er toch moeten toe bewegen een van de belangrijkste aspecten van het project ‘100 jaar Grote Oorlog’ aan bod te laten komen. Het IJzerbedevaartcomité beweert dat het aandacht zal hebben voor de frontbeweging, maar dat zullen we nog moeten zien. Ze hebben de beslissing genomen te ontkennen dat de Vlaamse ontvoogdingsstrijd van in het begin van de IJzerbedevaart belangrijk was. Ik geloof niet meer in wat het IJzerbedevaartcomité zegt. Het is bijzonder jammer dat u hen daarin volgt en dat u te weinig aandacht besteedt aan de Vlaamse ontvoogdingsstrijd in het project ‘100 jaar Grote Oorlog’.

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Ik ben tevreden met het antwoord van de minister. De IJzerbedevaart is inderdaad een onafhankelijke vzw en de Vlaamse Regering hoeft daar niet dag in dag uit de schoonmoeder van te spelen, net zoals ze dat niet doet van vele andere vzw's waaraan ze subsidies geeft. Dat de Vlaamse minister van Toerisme zich niet inlaat met de praktische invulling van elk toeristisch paneel in die straks vernieuwde tentoonstelling, is ook logisch: op een ander doet hij dat ook niet. Ik heb de minister nog niet ontmoet om te controleren of elke zin naar zijn wens is.

De discussie gaat een andere richting uit. De heer Sintobin citeert maar half wat het IJzerbedevaartcomité zelf zegt over zijn intenties. Op de website geeft het comité duidelijk aan dat het 11 juli aanhoudt als de dag waar ze het over Vlaanderen willen hebben, over de reflectie over verleden, heden en toekomst en waar het met de Vlaamse beweging heen moet. Ze willen 11 november terugbrengen naar wat het initieel was, namelijk een bedevaart en een moment van herdenking. Of ze dat nu willen of iets anders, is een beslissing van de vzw. De Vlaamse Regering of het Vlaams Parlement moeten zich met die dagelijkse werking niet bezighouden.

We hadden het ook over recuperatie. De onderliggende reden voor deze vraag om uitleg is de idee dat wat ooit is gerecupereerd, nu misschien wordt teruggegeven aan de volledige Vlaamse bevolking.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Sintobin, u bent weer bezig in uw typische stijl, die bestaat uit verdraaiing van woorden. U brengt citaten die ik niet heb gezegd. U zegt dat ik kritiek geef op het IJzerbedevaartcomité en u vindt het bijzonder jammer dat ik het IJzerbedevaartcomité daarin volg. Ik daag u uit hier een uitspraak van mij te citeren die in de lijn ligt van wat u zegt. Ik heb daarover op geen enkele manier mijn mening geuit. Ik heb ook gezegd waarom ik dat heb gedaan. Niettemin neemt u dat als conclusie van uw betoog.

Ik heb u in het begin gezegd dat ik verwijs naar het decreet. Het zou mooi zijn te weten of u dat mee hebt goedgekeurd. Maar u moet niet vragen aan mij welke subsidie er wordt gegeven. Ik heb inderdaad een subsidie gegeven, en die is decretaal verankerd. Ik heb dat gedaan voor de decretale verankering. Het gaat om een subsidie van 145.000 euro voor onroerend erfgoed. Dit is dus een subsidie voor de instandhouding, de herstelling, het onderhoud en de verbetering van het Memoriaal. Dat is vanuit Erfgoed.

Het tweede deel in dat decreet gaat over een subsidie met ingang van het begrotingsjaar 2011 van tenminste 380.000 euro in de algemene uitgavenbegroting. Dat is voor: “1° het ondersteunen van het museum van het Memoriaal, met focus op de Eerste Wereldoorlog en de Vlaamse emancipatiebeweging; 2° het ondersteunen van culturele, gemeenschapsvormende, educatieve, maatschappelijk activerende of sensibiliserende initiatieven die gekoppeld zijn aan de herinnerings- en herdenkingsfunctie en de vredesboodschap van het Memoriaal, met betrekking tot de thema's bewustwording, vrede, vrijheid en verdraagzaamheid.”

U knikt. U hebt dat mee goedgekeurd. Ik ben begonnen met te verwijzen naar dit decreet om te zeggen dat er een verankering van de subsidiëring is. Wat mij betreft, gaat het om de bescherming van het Memoriaal, van het geheel: de toren, de Paxpoort, de crypte en het omringende domein dat erkend is als Memoriaal van de Vlaamse ontvoogding en de vrede. Omdat die infrastructuur heel veel kosten vraagt, heb ik vanuit Erfgoed deze subsidie verleend. Ik weet niet waarvan u mij citeert. Als het van het internet is, moet u daarmee oppassen. Ik zal ongetwijfeld commentaar gegeven hebben op het moment dat ik die premie ingevoerd heb. Ik ben ook blij dat die decretaal is verankerd, nadat ik ze destijds heb ingevoerd, ik geloof in 2010.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik wacht af wat de concrete invulling zal zijn van het Memoriaal. Misschien moet ik u te gepasten tijde opnieuw interpellieren over hoe het zit met het aspect van de Vlaamse ontvoogdingsstrijd in het project ‘100 jaar Groote Oorlog’. Nogmaals, na de beslissing en na alle uitspraken van het IJzerbedevaartcomité, heb ik mijn grote twijfels.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik weet niet of dergelijke interpellaties ontvankelijk zijn. U kunt me straks interpellieren over de invulling van het In Flanders Fields Museum en dergelijke, maar dat is niet mijn verantwoordelijkheid. Als dat ontvankelijke interpellaties zijn, weet ik nu al wat ik daarop zal antwoorden.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, ik vind het wel erg dat de minister nu zegt wat er eventueel ontvankelijk of niet ontvankelijk zal zijn. Ik zie hier wel andere dingen passeren.

De voorzitter: De commissie zal beslissen over haar werkzaamheden.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Vanlerberghe tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de marketingstrategie op de buurmarkten - 1846 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Toerisme is economie, dat weten we allemaal. Het is bovendien een economische sector van de niet-delocaliseerbare soort, eentje dus om te koesteren als bron van welvaartscreatie.

Als we naar de kerncijfers van het toerisme in Vlaanderen kijken, dan zien we dat 49 procent van de overnachtingen in Vlaanderen uit het buitenland komt. Het is dan ook een terechte keuze om daar veel aandacht aan te besteden. Onze onmiddellijke buurlanden zijn onze prioritaire markten, en genereren de meeste bezoekers.

De regering heeft een internationale marketingstrategie uitgewerkt en Toerisme Vlaanderen heeft dat ook gedaan. ‘Cutting edge craftsmanship’ is de rode draad doorheen die internationale marketingstrategie. Misschien ligt dat op toeristisch vlak soms wat moeilijk, maar dat is wellicht voer voor een andere discussie. Er zijn ook actieplannen. Dan is het uiteraard zeer belangrijk dat er middelen ter beschikking worden gesteld, en dat zijn er toch wel wat. Minister, in uw beleidsbrief 2011-2012 kunnen we lezen dat u een kleine 4 miljoen euro ter beschikking stelt voor de marketing op de prioritaire markten, een kleine 2 miljoen euro op de andere markten, 1,2 miljoen euro voor Nederland, 1,1 miljoen euro voor Duitsland, 870.000 euro voor Frankrijk en 800.000 euro voor het Verenigd Koninkrijk.

Beleidsintenties, strategische actieplannen, budgetten, dat is allemaal zeer belangrijk, maar ‘the proof of the pudding is in the eating’. De campagnes die uit al dat soort intenties voortvloeien, maken natuurlijk het verschil tussen een succesvol marketingbeleid en geen marketingbeleid. Laat het daar nu toch wel wat mislopen in twee belangrijke prioritaire markten, zijnde de Duitse en de Britse, samen goed voor ongeveer 25 procent van het aantal buitenlandse overnachtingen, namelijk ongeveer 3,3 miljoen overnachtingen in 2011. Het ziet er immers naar uit dat er geen campagnes zullen komen, zeker voor deze zomer, een belangrijk topseizoen, niet het minst voor de kust, maar misschien ook wel voor de rest van het jaar.

Minister, dat zorgt toch wel voor een deuk in het imago van het agentschap. In het kader van de interne staatshervorming is er wel wat over en weer gediscussieerd tussen het agentschap enerzijds, en de provinciale toeristische organisaties en de toeristische diensten van de kuststeden en kunststeden anderzijds, over wie wat zou doen. Het agentschap heeft zich op een niet mis te verstane manier sterk gemaakt dat het zou zorgen voor het internationale marketingbeleid, de borrelnootjes niet te na gesproken. De actoren in het veld stellen nu vast dat dat sterk maken niet in overeenstemming is met de realiteit. Het feit dat er geen campagne is, dreigt natuurlijk ook te zorgen voor enige economische schade.

Minister, hoe schat u de impact in van het wegvallen van de campagnes op de Duitse en Britse markt? Wat zult u ondernemen om de continuïteit van de buitenlandmarketing te garanderen in deze prioritaire markten? Valt het te verwachten dat u alsnog een beslissing neemt om bijvoorbeeld de middelen te verschuiven en in afwachting van een aanstelling, in extra middelen te voorzien voor de Nederlandse en Franse markt? Ik verwijs naar een overleg dat recent plaatsvond met Westtoer, waarop iemand van uw kabinet aanwezig was. Daar werd duidelijk gesteld dat er op de Franse markt vandaag geen middelen ter beschikking worden gesteld door het agentschap, ondanks het feit dat er een bureau is. Hebt u of heeft het agentschap over deze problematiek overleg met de vertegenwoordigers van de kust en van de kunststeden? Dat is eerder een vraag voor de tribune, want ik heb inmiddels vernomen dat dat overleg effectief is gepland in de maand juni. Wat is de impact op de te plannen

consumentencampagne die korte verblijven moet promoten in het kader van de herdenking ‘100 jaar Grote Oorlog’?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, ik kan alleen maar de vraag van de heer Vanlerberghe onderschrijven omdat wij als West-Vlaamse parlementsleden op een overleg met Westtoer aanwezig waren. Op de bijeenkomst van enkele collega's met Westtoer ging het voornamelijk over de campagnes wat betreft de Vlaamse kust. Ik heb de PowerPointpresentatie bij me.

Het stemt me bijzonder ontevreden om te zien dat – als het allemaal klopt, dat zullen we straks horen – bepaalde afspraken die zijn gemaakt door Toerisme Vlaanderen met de provinciale diensten, blijkbaar niet worden nagekomen. Wat Frankrijk betreft, wordt er inderdaad geen enkele campagne gevoerd voor de Vlaamse kust. In Duitsland en het Verenigd Koninkrijk is er geen bureau aangeduid. Er zijn tal van verkeerd gelopen afspraken en miscommunicatie.

De mensen van de provinciale dienst Westtoer waren vrij scherp in hun bewoordingen. Het is bijzonder spijtig dat, nu het bijna juni is, men nog geen middelen heeft vrijgemaakt om campagnes te voeren. Het kalf is natuurlijk al verdronken. Heeft een en ander misschien te maken met de reorganisatie van Toerisme Vlaanderen waardoor een en ander blijkbaar in de soep loopt?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, ik sluit me aan bij deze vraag. Nu en dan komen we met enkele leden partijoverschrijdend samen om over toeristische zaken te spreken. Er was inderdaad sprake van het moeizaam verlopen van de aanstelling van een reclamebureau. Minister, klopt dit? Waarom verloopt het moeizaam? Wat is er eventueel fout gegaan?

Ik wil ook aansluiten bij de vraag over de afspraken die zijn gemaakt tussen de kunststeden en kuststeden en Toerisme Vlaanderen inzake buitenlandse marketing. Oorspronkelijk mochten de steden geen buitenlandmarketing meer doen. Als ik goed ben geïnformeerd, zijn er nadien afspraken gemaakt dat ze dat toch mochten doen, op voorwaarde dat iedereen op zijn eigen terrein zou blijven. Minister, wie doet nu wat? Wat zijn de laatste gemaakte afspraken? Als steden en gemeenten in het buitenland op beurzen staan, reclame voeren of advertenties plaatsen, of ze het nu mogen of niet, hoe zit het dan met het budget? Er zijn immers ook financiële afspraken over gemaakt.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Collega's, u bent alle drie West-Vlaming. U hebt dus de informatie uit eerste hand gekregen dat de gunningprocedure voor de promotiecampagnes in Duitsland en in het Verenigd Koninkrijk vertraging hebben opgelopen. Ik heb een heel overzicht van de diverse stappen van de procedures, lopend vanaf de indiening van het voorafgaand advies van de Inspectie van Financiën tot de data voor het indienen van de offertes. Ik stel voor om dit aan de secretaris van de commissie af te geven.

Ik heb hierover mijn ongenoegen geuit tegenover Toerisme Vlaanderen. Dat antwoordt dat een en ander te maken heeft met het feit dat in de buitenlandse markten de reclamebureaus niet gewend zijn te werken met de wet op de overheidsopdrachten. Ze moeten allerlei documenten aanleveren om te vallen onder onze wetgeving. Het agentschap heeft de stringente regel dat ze de wet op de overheidsopdrachten moet toepassen en niet zomaar een informele marktbevraging kan doen en dan gunnen op basis van een contract dat tot stand komt buiten de wetgeving om. Dat heeft geleid tot vertraging.

Ik heb uitdrukkelijk gevraagd dat dergelijke zaken zich in de toekomst niet meer zouden voordoen, maar ik wil met de meeste klem bevestigen dat dit niet betekent dat er op beide markten geen promotie meer zou worden gevoerd. Een communicatiebureau zal worden aangesteld door middel van een overheidsopdracht, voor het Verenigd Koninkrijk op 9 juli en

voor Duitsland op 13 juli. Ondertussen zorgen de buitenlandkantoren voor de continuïteit omdat zij een deel van de middelen nu al gebruiken om een aantal alternatieve acties op te zetten die passen in de globale doelstellingen. Het is natuurlijk efficiënter om één communicatiebureau binnen het kader van een grote overeenkomst te kunnen belasten met het ontwikkelen en uitvoeren van talrijke acties die passen in het opzet van de campagne, maar ondertussen hebben de buitenlandkantoren hun verantwoordelijkheid opgenomen door voor afgebakende acties overeenkomsten te sluiten.

Of er gevolgen zijn van de vertraging, kun je op dit ogenblik niet inschatten. De Duitse en Britse toeristen samen vertegenwoordigden in 2011 ongeveer 25 procent van het totale aantal buitenlandse overnachtingen in Vlaanderen. De Duitse markt groeide in 2011 met 2,7 procent en de Britse met 0,7 procent. Het is te vroeg om nu uitspraken te doen over 2012. Er is trouwens nooit een absoluut directe band aan te wijzen tussen gevoerde campagnes en de resultaten. Heel wat andere externe factoren spelen mee.

Mijnheer Vanlerberghe, het zou ons binnen het bestek van dit antwoord te ver leiden om een opsomming te geven van de activiteiten die Toerisme Vlaanderen ontplooit op de Duitse en Britse markt. Ik zal een volledige presentatie geven die zeer uitvoerig is. U zult ook de kalender vinden met betrekking tot de definitieve selectie. De ondernomen acties, zowel consumentenwerking als pers en trade in het Verenigd Koninkrijk alsook in Duitsland, staan erin vermeld. Iedereen zal er kennis van kunnen nemen. Neem me niet kwalijk dat ik dat niet voorlees, want er zijn indrukwekkend veel acties ondernomen. Zoals ik al zei, is het niet zo dat de promotie daardoor zou zijn stilgevallen: het omgekeerde is waar. Ik overhandig het volledige overzicht aan de voorzitter van de commissie.

De voorzitter: Als u het goedvindt, zullen we dat op het intranet plaatsen waar iedereen het vrij kan raadplegen.

Minister Geert Bourgeois: Dat is goed. De acties die vanaf januari zijn ondernomen of nog zullen worden ondernomen, staan erin. Zoals ik al zei, staat er ook de kalender in met betrekking tot de definitieve selectie.

Specifiek voor de consument heeft Toerisme Vlaanderen op de Duitse en Britse markt onder meer enkele ‘joint promotions’ opgezet met belangrijke toeristische spelers op die markten zoals Expedia, tripadvisor, Deutsche Bahn en luchtvaartmaatschappij German Wings voor de lancering van de lijn Stuttgart-Brussel. In zo’n samenwerking zetten beide partners samen een actie op die voor allebei de partijen een meerwaarde biedt. Met Deutsche Bahn loopt bijvoorbeeld een promotieactie om met de trein naar Vlaanderen te sporen voor een korte trip naar aanleiding van TRACK, Beaufort04 of Brusselicious. Er is ook de consumentenwebsite waarmee Toerisme Vlaanderen alle potentiële toeristen probeert te bereiken. Op 1 april is de volledig nieuwe website voor de Britse markt gelanceerd. Toerisme Vlaanderen onderhoudt die site zelf.

Daarnaast blijven de pers- en de tradewerking op beide markten uiteraard voortlopen met tal van persreizen en acties om de reissector warm te maken voor de kust, de kunststeden en onze Vlaamse regio’s, of met betrekking tot bepaalde thematische arrangementen of evenementen. Ook op beurzen en met workshops bereikt Toerisme Vlaanderen partners uit de reissector. U hebt allemaal in De Ochtend kunnen horen hoeveel buitenlandse persmensen naar TRACK in Gent gekomen zijn. Dat is een voorbeeld van een goede werking waarbij niet alleen buurlanden zoals Duitsland en het Verenigd Koninkrijk maar ook Scandinavische landen, Oostenrijk, Spanje en zelfs de Verenigde Staten betrokken zijn. De perswerking is altijd heel belangrijk.

Toerisme Vlaanderen verwacht dat alle middelen inderdaad nog op een verantwoorde manier zullen worden besteed. De overheidsopdrachten voor Duitsland en het Verenigd Koninkrijk zijn zo opgevat dat er een jaarlijks maximumbudget wordt vastgelegd. Op die wijze houdt Toerisme Vlaanderen meer controle over de besteding van het budget en hoeft het niet

noodzakelijk alle acties aan het geselecteerde bureau te vragen. De buitenlandkantoren besteden al sinds enkele maanden een deel van de middelen voor de consumentencampagne aan specifieke acties, zoals de genoemde 'joint promotions'. Wanneer de geselecteerde communicatiebureaus in de zomer van start gaan, zullen zij natuurlijk meteen voluit hun activiteiten kunnen ontplooiën.

Op de Nederlandse en Franse markt verlopen de campagne en promotieacties zoals gepland. Er is op dit moment voor deze markten geen nood aan extra middelen. Voor marketing gaat dit jaar 1,2 miljoen euro naar Nederland en 870.000 euro naar Frankrijk. Conform de formule van een jaarlijks te besteden maximumbedrag door het communicatiebureau, betekent dat ook dat men daar geen extra budget kan toevoegen. Het is bovendien lang niet zeker dat het budget beter besteed wordt door op die markten nu snel nog nieuwe acties op te zetten en te gunnen, zeker terwijl de buitenlandkantoren volop bezig zijn om hun uitgebalanceerde actieplannen uit te voeren. Je moet ook de tijd en de mensen hebben om die extra middelen verantwoord te besteden. Ik was onlangs in Barcelona, onder andere op ons eigen toerismekantoor. Ik heb mij daar uitvoerig laten toelichten op welke manier de markt er wordt bewerkt: met zeer moderne middelen en met sociale media en dergelijke. Voorzitter, ik laat elk commissielid een pakket bezorgen. Zo kan iedereen zien hoe die aanpak gebeurt. Ik was aangenaam verrast door de frisse en creatieve manier waarop dit allemaal gebeurt.

In 2011 kende de Nederlandse markt een groei van 1,8 procent en de Franse markt 1,2 procent. Ook hier is het te vroeg om voor 2012 cijfers te geven.

Toerisme Vlaanderen pleegt geregeld overleg met de vertegenwoordigers van de kust en de kunststeden. Maandelijks vindt bijvoorbeeld een vergadering plaats tussen de kunststeden en Toerisme Vlaanderen. De kunststeden en de kust, en ook de Vlaamse regio's, zijn vertegenwoordigd in het raadgevend comité van Toerisme Vlaanderen. Toerisme Vlaanderen heeft de vertegenwoordigers op de hoogte gebracht van de opgelopen vertraging bij de gunning van deze overheidsopdrachten. Toerisme Vlaanderen is er zich van bewust dat de vertraging meer dan vervelend is en onderzoekt intern hoe een herhaling in de toekomst kan worden vermeden.

Op 19 juni 2012 is uitgebreid overleg gepland tussen Westtoer en de directeurs van de Nederlandse, Franse, Britse en Duitse buitenlandkantoren van Toerisme Vlaanderen om te zien wat in 2012 al gebeurd is, wat er nog zal worden ondernomen en wat er nog gedaan kan worden in de buurlanden, en om al vooruit te blikken naar de campagne 2013.

De consumentencampagnes voor '100 jaar Groote Oorlog' en Flanders Fields zitten nog volop in de voorbereidingsfase. De herdenking van 100 jaar Eerste Wereldoorlog is momenteel absoluut nog geen hoofdthema van de consumentencampagne. Op dit moment is het thema '100 jaar Groote Oorlog' wel al aanwezig in de pers- en tradewerking. De geplande activiteiten in verband met de promotie van korte verblijven in Flanders Fields ondervinden geen gevolgen van de vertraging van de campagnes in Duitsland en het Verenigd Koninkrijk.

De acties die Toerisme Vlaanderen hiervoor op de korte termijn plant, vinden gewoon plaats. Van mei tot oktober zal er bij de online touroperator Expedia een campagne lopen waarin Flanders Fields aan bod komt. Als onderdeel van de consumentencampagne voor het Verenigd Koninkrijk zal een affichecampagne lopen in de Londense metro, en zullen een radiocampagne en een 'street marketing'-actie worden gevoerd. Als ik mij niet vergis, is dat met het oog op de opening van het In Flanders Fields Museum op 9 juni aanstaande.

Het buitenlandkantoor organiseert voor Remembrance Day een concert in het House of Flanders en zal op de World Tourism Market promotie voeren voor Flanders Fields. Voor de Britse pers is een groepsreis gepland in juni bij de opening van het In Flanders Fields Museum en een tweede groepsreis in het najaar. Toerisme Vlaanderen organiseert eveneens een tradereis voor de opening. In Duitsland plant Toerisme Vlaanderen, zoals

bepaald in het actieplan, enkel een groepspersreis voor de opening van het In Flanders Fields Museum.

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Minister, dank u voor uw zeer uitgebreide antwoord. Een heel stuk valt terug op pers en trade. Ik ben op lokaal niveau actief in die sector en ondervind ook dat die werking doorwerkt. Dat wordt door het vast personeel van de buitenlandkantoren uitgevoerd. Dat loopt best oké.

Ik heb nog een aantal bedenkingen en bijkomende vragen bij uw antwoord.

Het excuus dat de buitenlandse reclamebureaus niet echt vertrouwd zijn met de wetgeving op de overheidsopdrachten kan ik volgen. Maar het bevreemdt me toch, tenzij die bureaus voor de allereerste keer via de wetgeving op de overheidsopdrachten worden aangesteld. Als dat niet het geval is, snap ik niet goed dat dit nu als argument zou kunnen dienen.

Ik heb mijn vraagstelling redelijk algemeen gehouden. Ik heb nog een bijkomende vraag, heel specifiek over de kust. Wat wij bij Westtoer hoorden over specifieke toezeggingen ten aanzien van promotiecampagnes voor de kust – ik laat nu even in het midden of het de Vlaamse of de Belgische kust is – wijkt een beetje af van wat ik hier hoor. De administrateur-generaal zou, in het kader van de onderhandelingen over de interne staatshervorming, hebben toegezegd dat hij op het niveau van het agentschap een budget ging samenstellen van 1,2 miljoen euro voor promotie op de vier prioritaire buitenlandse markten. Minister, hebt u daar weet van? Onderschrijft u dit engagement? Ik had daar graag een bevestiging van gekregen.

Als het klopt dat er zoveel acties worden ondernomen op de Britse en Duitse markten, verwondert het mij een beetje dat Westtoer met betrekking tot de kust heel duidelijk stelt dat er geen consumentenacties zijn. Ik vind dat dit standpunt zeer afwijkend is. Ik ken de provinciale organisatie Westtoer een beetje. Door de bank doen zij daarover geen al te voortvarende uitspraken. Zij worden algemeen erkend als een betrouwbaar en goedwerkend agentschap. Minister, vreest u niet dat als er op die manier wordt gecommuniceerd, er sprake zou kunnen zijn van een ander probleem: een veeleer wankel vertrouwen tussen het agentschap en de partners in het veld?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer Vanlerberghe, de kust is Vlaams, het strand is Vlaams, het zeewater is voorlopig nog van Johan Vande Lanotte.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik zal het niet over keizers en koningen hebben. Als de procedure zo moet verlopen met aanbestedingen, wat betekent dat dan in het kader van de administratieve vereenvoudiging? Het heeft niet enkel met dit dossier te maken. Ik hoor nog dat het soms moeilijk is om aanbestedingen te doen voor het buitenland. Het zal dus in de toekomst misschien nog gebeuren met andere agentschappen. Hebt u er een zicht op of zich gelijkaardige problemen hebben voorgedaan? Kan het niet eenvoudiger, zodat die problemen zich niet meer voordoen? Hoe zit het met financiële afspraken tussen de steden voor marketingbeleid in het buitenland en Toerisme Vlaanderen?

Minister Geert Bourgeois: Ik zal me informeren bij de administrateur-generaal voor de bijkomende vragen, ook voor die van u, mijnheer Vanlerberghe. Het is te gevaarlijk om daarover uitspraken te doen. Het gaat om een agentschap met een zelfstandige werking. Ik zit er niet bovenop en ken dus niet alle details. Ik weet niet of het de eerste keer was dat er een beroep werd gedaan op de wetgeving op de overheidsopdrachten in Duitsland en het Verenigd Koninkrijk. Ik ga daarover inlichtingen inwinnen.

Wat de toezeggingen met betrekking tot de promotiecampagne betreft en uw vraag naar het bestaan van wantrouwen, neem ik contact op met de administrateur-generaal. Persoonlijk

denk ik dat er goede overeenkomsten gesloten zijn. We zitten weliswaar in een overgangsjaar. We hebben nieuwe overeenkomsten gesloten, naar ieders tevredenheid, denk ik. De focus binnenland ligt bij de provinciale toeristische organisatie en de focus buitenland bij Toerisme Vlaanderen, maar voor bepaalde buitenlandcampagnes of -gebieden zijn er overlappingsen. Ik neem aan, als ik u hoor, dat er nog kinderziektes moeten worden weggewerkt. Maar ook daarover doe ik geen uitspraken. Ik informeer me en ik laat de antwoorden achteraf bezorgen.

De voorzitter: We zullen die mailen naar de betrokken leden.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

■